

har det allerede udbetalt i Dividende til Actionairerne, og altsaa bliver jo Spørgsmaalet, hvorledes man skal faae dette Tab erstattet, eller hvorledes man skal undgaae, at Actiendblyttet i dette Aar bliver saa meget mindre. Derfor er det, jeg troer, at dette Forslag vil have en uheldig Virkning.

**L. C. Larsen:** Jeg skal ikke gaae ind paa de store Spørgsmaal, som her ere under Forhandling, men blot bemærke, at jeg indtil videre slutter mig til det Mindretal, som nemlig har havt Ordet. Det er blot med Hensyn til et underordnet Punkt, jeg har tilladt mig at stille et Underændringsforslag til Fleertallets Forslag, nemlig angaaende Kirkenes Beskatning. Fleertallets Forslag under § 5 d. lyder paa, at Kirker i Almindelighed skulle beskattes af deres Indtægter og kun være frie for at svare Skat af de Indtægter, der hidrøre fra Bgning. Jeg troer, at dette ikke er nogen rigtig Behandling af Kirkerne. Kirkerne staae efter min Formening ganske ved Siden af Staten og Communerne; det er Samfund, hvori hele Landet, idetmindste naar vi tage Hensyn til Folkekirken, er inddeelt for at fremme visse Formaal, ganske saaledes som Landet er inddeelt i Communer; der er verdslige og geistlige Menigheder. Ganste vist har den kirkelige Menighed Formaal, som ligge udenfor det, der er Statens eller Communens Formaal, men det kan dog vist ikke nægtes, at det er et af Statens Formaal: at lette og fremme Gudsdyrkelsen. Det vil ogsaa, naar man seer hen til Kirkenes Forsatning i det Hele taget, vise sig, at det neppe vil være rigtigt at beskatte de Indtægter, som ere henlagte til Bestridelsen af deres Formaal. Det er jo ikke Samfund, som have til Diemed at samle Penge, men kun Samfund, der have Midler til at tilfredsstille visse Diemed, som det maa ansees for nødvendigt for dem at fyldestgjøre. Dette udelukker ganske vist ikke, at Formuesgjenstande, som tilhøre Kirkerne, f. Ex. Kirketiender, kunne beskattes i

Righed med andre Formuesgjenstande, men noget Andet er, at alle Kirkenes Indtægter skulle undergives denne Beskatning. Det er vistnok Tilfældet med mange Kirker, at de have overordentlig ondt ved at samle saa meget sammen, som de behøve for at fyldestgjøre deres Diemed, og at de gjøre, hvad de kunne, for at undgaae Bgning paa Menighederne, som er det, man her alene har villet fritage for Beskatning. Men vil man nu lægge Skat paa Kirkerne, kan det let komme dertil, at de ikke kunne bestribe deres Udgifter uden at tye til Menighederne, og Menighederne komme altsaa til at betale den Skat, som man her lægger paa Kirkerne. Det vilde ogsaa see besynderligt ud, om f. Ex. Viborg Domkirke skulde betale Skat af de mange Tusinde Rigsdaler, som Staten anvender paa dens Restauration, eller om Trinitatis Kirke skulde betale Indkomsskat af de Tusinder, som man med de største Vanskeligheder paa forskjellige Maader har søgt at tilveiebringe til dens Istandsættelse. Disse Indtægter ere heller ikke aarlige Indtægter for disse Kirker, men store Indtægter, der paa eengang bevilges for at sætte Kirkenes Bygninger istand, og de kunne slet ikke sammenlignes med de løbende Indtægter, som ellers ere Gjenstand for Beskatning. Kirkenes egentlige retlige Stilling er jo ogsaa meget forskjellig. Den største Deel af Landets Kirker er i Privates Eie, og man vil see, at, naar dette er Tilfældet, rammes de private Eiere af Indkomsskatten, idet de maae betale Skatter af de Indtægter, de høste af Kirken. Skulde en Kirkeeier først betale Skat som saadan af Kirkenes Indtægter og saa igjen betale af Overfluddet, vilde han komme til at betale dobbelt Skat. Andre Kirker tilhøre Staten eller Communerne, og jeg seer ikke, hvorfor disse skulle beskattes, og der er heller ikke Anledning til, efter hvad her er foreslaaet, at beskatte andre Kirker, der ere Dele af Stiftelser, til hvis Formaal det hører at vedligeholde Kirkerne. Dette er f. Ex. Tilfældet med forskjellige Hospitalskirker i Kjøbenhavn; de have slet ikke Indtægter, men